USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudů Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **L. H.**, proti žalované: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2014, č. j. MV-66094-3/SO/sen-2013, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2017, č. j. 6 A 79/2014 - 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč. Poplatek bude žalobkyni vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 23. 2. 2013, č. j. OAM-8469-9/DP-2012, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání osoby samostatně výdělečně činné.

[2] Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji shora označeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu nyní žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností.

[4] Kasační stížnost podala stěžovatelka prostřednictvím svého tehdejšího zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, který ji krátce rovněž v řízení o kasační stížnosti zastupoval. Přípisem ze dne 5. 12. 2017 však Mgr. Václavek Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že k tomuto dni ukončil zastupování stěžovatelky.

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. přitom platí, že: „*stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“ Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 9. 1. 2018, č. j. 8 Azs 231/2017 - 35, vyzval k tomu, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň stěžovatelku upozornil na to, že pokud výzvě nevyhoví, její kasační stížnost odmítne.

[6] Stěžovatelka nebyla při doručování usnesení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adrese, kde byla naposledy hlášena k pobytu, zastižena, proto jí zde byla dne 15. 1. 2018 zanechána výzva s informací, že písemnost byla uložena a připravena k vyzvednutí. Stěžovatelka si písemnost nevyzvedla do 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 49 odst. 4 o. s. ř. se přitom písemnost považuje posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Stěžovatelce tak byla písemnost doručena fikcí dne 25. 1. 2018.

[7] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*.

[8] Lhůta 2 týdnů pro předložení plné moci advokáta či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání, počítaná ode dne 25. 1. 2018, kdy bylo stěžovatelce fikcí doručeno usnesení s výzvou, stěžovatelce uplynula podle § 40 odst. 2 s. ř. s. dne 8. 2. 2017.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě (ani do doby vydání tohoto usnesení) nedoložila, že je v řízení o kasační stížnosti kvalifikovaně zastoupena, případně že má odpovídající právnické vzdělání, je zřejmé, že není splněna jedna z podmínek řízení. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona kasační stížnost odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] O vrácení zaplaceného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť návrh (kasační stížnost) byl před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu